

Zastępca Prezydenta
Miasta Poznania

Znak sprawy: Or-II.0003.1.95.2015
Lotus: 16 03 15 - 3579

Pan
Szymon Szynkowski vel Sęk
Radny Miasta Poznania

Poznań, 16 marca 2015 r.

Szanowny Panie Radny,

w związku z przekazaną pismem z dnia 4 marca 2015 r. interpelacją Pana Radnego w sprawie egzekucji opłat dodatkowych za przejazdy bez biletu, nakładanych przez MPK w latach 2003-2007, przekazuję wyjaśnienia, o które w sprawie będącej przedmiotem Pana interpelacji zwróciłem się do Prezesa Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego sp. z o.o. w Poznaniu pana Wojciecha Tulibackiego.

Z poważaniem

ZASTĘPCA PREZYDENTA
MIASTA POZNANIA

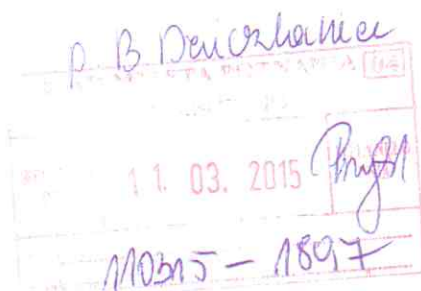
Jakub Jędrzejewski

Do wiadomości:
Przewodniczący Rady Miasta Poznania

Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Poznaniu Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Poznaniu - KRS 0000067030
ul. Głogowska 131/133, 60-244 Poznań

ND/P-073-M/15

Poznań, 11.03.2015 r.

Wydział Organizacyjny
Urzędu Miasta Poznania
Plac Kolegiacki 17
61-841 Poznań

dotyczy: interpelacja z dn. 16.02.2015 r. – egzekucja opłat dodatkowych za przejazdy bez biletu, nakładanych przez MPK w latach 2003-2007

Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Poznaniu Spółka z o.o. w nawiązaniu do w/w interpelacji informuje:

1. W ilu przypadkach jest prowadzona taka egzekucja i jakich kwot dotyczy?

Egzekucja komornicza jest prowadzona w każdym przypadku, gdy na skutek złożonego pozwu i wydania wyroku zasądzającego roszczenie dłużnik nie uiści opłaty dodatkowej stwierdzonej tym wyrokiem. Na dzień dzisiejszy egzekucja komornicza jest prowadzona w 17.870 sprawach, natomiast w pozostałym zakresie, 45.442 spraw przygotowywanych jest do wszczęcia I lub II egzekucji komorniczej.

Wysokość opłat dodatkowych wynosiła:

w 2003 r. – 50,00 zł

w 2004 r. – 55,00 zł oraz 60,00 zł

w 2005 r. – 60,00 zł

w 2006 r. – 60,00 zł oraz 65,00 zł

w 2007 r. – 65,00 zł.

2. Czy egzekwowane należności nie uległy jeszcze przedawnieniu?

Egzekwowane należności nie uległy przedawnieniu.

Należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 123 K.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Należności z tytułu opłat dodatkowych przeznaczone do egzekucji komorniczej są w każdym przypadku stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu, które zgodnie z art. 125 § 1 K.c. przedawniają się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Zgodnie natomiast z art. 124 § 1 K.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Przerwaniem biegu

od 1880

Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Poznaniu Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Poznaniu - KRS 0000067030
ul. Głogowska 131/133, 60-244 Poznań

przedawnienia jest zarówno wystąpienie przez MPK do Sądu o nadanie klauzuli wykonalności, jak również późniejsze złożenie wniosku do Komornika o wszczęcie egzekucji komorniczej. Zgodnie z § 2 art. 124 K.c. w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

3. Czy osoby wobec których jest prowadzona egzekucja były wcześniej informowane o konieczności uiszczenia należności czy przystąpiono do egzekucji bez wcześniejszych wezwań do zapłaty?

Za każdym razem osoba, na którą nałożono opłatę dodatkową była wzywana do zapłaty w tym samym dniu poprzez wręczenie jej kwitu opłaty dodatkowej wypisanego przez kontrolera, z pouczeniem o sposobie uiszczenia należności. Podczas kontroli osoba kontrolowana kwitowała odbiór opisanego dokumentu własnoręcznym podpisem lub odmawiała jego podpisu, o czym wzmiankę dokonywał kontroler. Następnie, wobec upływu terminu zapłaty wskazanego w kwicie opłaty dodatkowej, wysyłany był monit przedsądowy na adres otrzymany przez kontrolera od osoby kontrolowanej. Wobec bezskutecznego upływu terminu na zapłatę wyznaczanego w monicie sprawa była kierowana do Sądu, gdzie Sąd przysyłał za dowodem doręczenia do pozwanego pozew wraz z nakazem zapłaty. Po uprawomocnieniu się orzeczenia zasądzającego należność i zaopatrzeniu go na wnioski MPK w klauzulę wykonalności, której Sąd nie nadałby bez dowodu doręczenia pozwu i nakazu zapłaty pozwanemu, i wobec dalszego braku wpłat, mimo wcześniej podjętych działań windykacyjnych (wezwanie w opłacie dodatkowej, monit przedsądowy, pozew), MPK nie miało obowiązku wysyłać już odrębnego wezwania do zapłaty, tylko kierować sprawę bezpośrednio do Komornika.

4. Czy egzekucje są prowadzone w odniesieniu do każdego przypadku bez wyjątku czy też uwzględnia się okoliczności towarzyszące nałożeniu kary i upływ czasu od jej nałożenia?

Odnosnie kwestii samego upływu czasu, to jedynie stwierdzenie przedawnienia może prowadzić do rezygnacji z dochodzenia przez MPK windykacji konkretnej opłaty dodatkowej. *(Patrz również odpowiedź na pytanie nr 2)*

Odnosząc się natomiast do drugiej części pytania możliwe jest uwzględnienie okoliczności towarzyszących nałożeniu opłaty dodatkowej, jeżeli mieszczą się one w kategorii okoliczności wskazywanych w Uchwale Rady Miasta Poznania z dnia 17.07.2001 r. nr LXVII/781/III/2001, a ze szczególnych powodów okoliczności takie nie mogły być zastosowane w dacie nałożenia opłaty dodatkowej lub ujawnione podczas postępowania sądowego, jak również w innych uzasadnionych przypadkach, kiedy jest oczywistym z zebranego materiału dowodowego iż opłata dodatkowa została nałożona w sposób nieuzasadniony (np. późniejsze wykrycie przez MPK, iż nastąpiła kradzież dokumentów na podstawie których kontroler dokonał identyfikacji pasażera bez biletu i w konsekwencji skierowano windykację nie do tej osoby co trzeba). Każdy przypadek należy jednak rozpatrywać indywidualnie w oparciu o całokształt okoliczności sprawy, dotyczy to w szczególności dokumentów dostarczanych przez dłużników, a które z różnych powodów nie zostały przedstawione najpóźniej na etapie postępowania sądowego.

